

ارزیابی سودآوری و کارایی واحدهای پرورش میگو

مطالعه موردی منطقه‌ی گواتر شهرستان چابهار

جواد شهرکی^۱، علیرضا کرباسی^۲، مرتضی یعقوبی^{۳*}

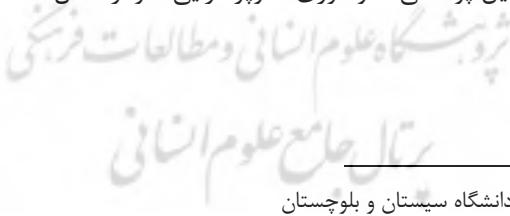
تاریخ دریافت: ۹۰/۰۴/۱۴ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۶/۱۸

چکیده

هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی عملکرد تعاونی‌ها و واحدهای غیرتعاونی فعال پرورش میگو در منطقه گواتر شهرستان چابهار استان سیستان و بلوچستان می‌باشد. عملکرد این واحدهای با استفاده از دو شاخص سودآوری و کارایی فنی بررسی شده است. سودآوری با استفاده از معیار درآمد ناخالص و کارایی فنی واحدهای با استفاده از مدل‌های غیرپارامتریک BCC و سوپرکارایی به دست آمد. همچنین نوع بازده به مقیاس هر یک از بنگاه‌ها برآورد شد. داده‌ها از کل جامعه مورد بررسی (۲۵ واحد در سال ۸۸) جمع آوری گردید. نتایج مدل‌های کارایی نشان داد میانگین کارایی فنی با استفاده از مدل BCC ۸۵٪ است، در حالی که تنها ۲۵٪ از بنگاه‌های مورد بررسی کاملاً کارا بودند. رتبه‌بندی حاصل از مدل سوپرکارایی نشان داد که تفاوت معنی داری بین کارایی واحدهای وجود دارد. نتایج بررسی نشان داد که ناکارایی بنگاه‌ها ناشی از پایین بودن سطح مهارت‌های مدیریتی می‌باشد. به منظور افزایش کارایی انجام آموزش‌های ترویجی پیشنهاد گردیده است.

طبقه‌بندی JEL: L25, H21, D61

واژه‌های کلیدی: تحلیل بوششی، سودآوری، سوپرکارایی، گواتر، مدل BCC.

- ۱- استادیار علوم اقتصادی دانشگاه سیستان و بلوچستان
 - ۲- دانشیار اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد.
 - ۳- دانشجوی دکترای اقتصاد کشاورزی دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- * نویسنده‌ی مسئول: morteza.yaghoobi@gmail.com

پیشگفتار

اهمیت توجه به صنعت میگویی پرورشی در استانهای جنوبی ایران، از چند بعد قابل بررسی است. با توجه به وجود رقبای قدرتمند در بازار جهانی و وضعیت تولید میگو در ایران احتمال کاهش سهم ایران از تقاضای میگو در جهان وجود دارد. تولید با توجه به نهادههای نسبی ارزان‌تر در کنار کارایی و بهره وری بالا به کشورهای اصلی صادر کننده میگو این امکان را داده است که سهم بازارهای خود را افزایش و رقابت را بر کشورهای نوبیا در این صنعت همچون ایران سخت نمایند. در سال‌های گذشته وجود عواملی چون بیماری‌های پی در پی (شیوع بیماری خطرناک لکه سفید سال‌های اخیر در سایتهاي پرورش میگو)، رویدادهای غیر متربقه (از جمله این حوادث می‌توان به طوفان معروف حاره‌ای گونو(ژوئن ۲۰۰۷) که با به زیر آب بردن خلیج گواتر، خسارات شدیدی را به مزارع میگو وارد نمود) اشاره کرد. بدھی‌های بهره برداران به بانک‌ها، بهره‌وری نسبی پایین مزارع میگو و از همه مهم‌تر کاهش قیمت جهانی میگو، همگی دست به دست هم داد تا عرصه بر تولید کنندگان سخت گردد. به طوری که در سال ۱۳۸۸ از مساحت ۴۰۰۰ هکتار مستعد پرورش خلیج گواتر کمتر از ۴۰۰ هکتار آبگیری شد. این در صورتی است که این منطقه به اندازه‌ای مستعد پرورش میگو است که حتی به آسانی قابلیت پرورش دو دوره در سال را دارا می‌باشد. با توجه به این‌که سهم ناچیز ایران در تقاضای بازار میگو نمی‌تواند بر قیمت بازارهای جهانی تاثیرگذار باشد، به ناچار بایستی هزینه‌های تمام شده کاهش یابد و از عوامل تولید به بهترین نحو استفاده شوند. در این راستا باید افزایش کارایی و بهبود بهره وری نهاده‌ها در دستور کار قرار گیرد تا موجبات توسعه پایدار این صنعت را فراهم کند. کارایی، خود به دو روش پارامتریک (تحلیل پوششی داده‌ها) و غیرپارامتریک (تحلیل مرز تصادفی) محاسبه می‌شود که روش پارامتریک با استفاده از روش‌های تابع تولید یکسان، تابع سود، تابع تولید صریح و برنامه‌ریزی خطی (باقرزاده، ۱۳۸۷) و روش ناپارامتریک آن با استفاده از برنامه‌ریزی خطی است که توسط چارنز و همکاران (۱۹۷۸) معرفی شد. علاوه بر این نکات، همان‌طور که دانشور عامری و سلامی بیان می‌کنند، توسعه این صنعت در استان‌های محروم کمک می‌کند تا اشتغال به کارهای تولیدی جایگزین مشاغل کاذب گردد (دانشور عامری و سلامی، ۱۳۸۴).^۱

توسعه‌ی این صنعت با بهره‌گیری عواملی از جمله زمین‌های غیر قابل کشت و آب شوری انجام می‌گیرد که امکان استفاده در تولید سایر محصولات وجود ندارد. بنابر این دوام، بقا و توسعه‌ی این صنعت بسیار با اهمیت است. در این راستا می‌توان عملکرد بنگاه‌ها را ارزیابی کرد.

۱- به عنوان مثال طبق مشاهدات محققان هر مزرعه ۲۰ هکتاری پرورش میگو سایت گواتر علاوه بر اشتغال مستقیم حدود ۱۰ نفر موجبات اشتغال افرادی را فراهم می‌آورد که در فرآیند رساندن محصول به بازار هدف نقش دارند.

شاخص‌های مختلفی برای ارزیابی عملکرد یک سازمان وجود دارد و از مهم‌ترین آنها می‌توان به کارایی، بهره‌وری و سودآوری اشاره کرد. کارایی و سودآوری دو معیاری هستند که از آن‌ها برای ارزیابی عملکرد تعاونی‌ها و واحدهای غیرتعاونی پرورش می‌گو سایت گواتر شهرستان چابهار استفاده شده است.

این منطقه در شمال غربی خلیج گواتر و غرب رودخانه‌ی باهوکلات در طول ۶۱ درجه و ۲۷ دقیقه شمالی و عرض ۲۵ درجه و ۱۲ دقیقه شرقی واقع شده است. این شهرستان با مساحتی حدود ۱۷۱۵۵ کیلومتر مربع در انتهای جنوب شرقی ایران در کنار دریای عمان قرارگرفته و از جانب شمال به شهرستان‌های ایرانشهر و نیکشهر و از جنوب به دریای عمان و از شرق به پاکستان و از غرب به استان‌های کرمان و هرمزگان محدود می‌باشد (سروش زنگنه، ۱۳۸۳). این سایت اولین مجتمع احداث شده جهت پرورش می‌گو در استان سیستان و بلوچستان بوده که از سال ۷۲ و ۷۳ شناسایی آن شروع شد و در سال ۷۶ و ۷۷ به بهره‌برداری رسید. این منطقه‌ی غیر مسکونی مساحتی به وسعت چهار هزار هکتار را شامل می‌شود و شامل دو فاز شمالی و جنوبی است که فاز شمالی مشتمل بر ۱۰۷ واحد مزرعه ۲۰ هکتاری و سایت جنوبی نیز مساحتی حدود ۱۲۰۰ هکتار متشكل از ۴۸ واحد مزرعه ۲۰ هکتاری (با مدیریت ۱۰۰ و ۲۰۰ هکتاری) می‌باشد (سازمان شیلات سیستان و بلوچستان، ۱۳۸۸).

انصاری و سلامی (۱۳۸۶) جهت محاسبه‌ی صرفه‌های مقیاس در صنعت پرورش می‌گو از تابع هزینه‌ی ترانسلوگ استفاده کردند. پست لارو، سوخت، جیره‌ی غذایی، و نیروی کار، متغیرهای مستقل و میزان تولید متغیر وابسته است.

صالحی (۱۳۸۶) تولید می‌گو در استان‌های جنوبی ایران را از نظر اقتصادی تحلیل کرده است. متغیرهای به کار رفته در این تحقیق پست لارو، نیروی کار و جیره‌ی غذایی است. حاجیانی و همکاران (۱۳۸۴) کارایی فنی ناوگان صید می‌گو در استان بوشهر را با استفاده از روش تحلیل مرز تصادفی^۱ محاسبه کردند. میزان تولید می‌گو متغیر مستقل و طول دوره‌ی صید، قدرت موتور، ظرفیت ناخالص ثبت شده (جایگزین مساحت عرشه) و پهنه‌ی تور متغیرهای مستقل این تحقیق هستند.

آقامحمدی (۱۳۷۸) با روش SFA عوامل موثر بر میزان تولید در واحد سطح را در مزارع پرورش می‌گویی خوزستان در سال ۱۳۷۷ تخمین زد. متغیرهای مستقل تراکم در واحد سطح، میانگین درصد بازماندگی، میانگین ضریب تبدیل غذایی، میانگین مقدار غذای مصرفی، میانگین تعداد روزهای پرورش و کارگر روز در هکتار و متغیر وابسته میانگین تولید است.

1- Stochastic Frontier Analysis (SFA)

تانگ (۲۰۱۰) کارایی فنی مزارع میگو در استان کامائو ویتنام را با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها^۱ و روش سوپرکارایی و فرض ورودی- محور(نهاده‌گرا) محاسبه کرد. متغیرهای ورودی مساحت استخر، تجربه، نوع میگو، تراکم ذخیره‌سازی و سطح آگاهی پرورش دهنده‌گان و متغیر خروجی میزان تولید است.

های (۲۰۰۹) با استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها و روش ورودی- محور با فرض بازده ثابت به مقیاس کارایی میگویی ببری سیاه در مزارع میگویی ترانگ ویتنام را محاسبه کرد که در آن وزن میگو و تولید کل ورودی‌ها و مساحت استخر، نیروی کار، سیستم‌های ماشین‌آلات(هواده...)، عمق استخر و هزینه‌ی جیره‌ی غذایی ورودی‌های سیستم بودند.

آلام و همکاران (۲۰۰۸) کارایی پرورش توان میگو و ماهی کپور را با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها برای ۱۰۵ مزرعه در بنگلادش به دست آورده‌اند. نیروی کار، پست لارو، غذا، کود و اندازه استخرها ورودی‌ها و میزان برداشت خروجی سیستم است.

لوپز و همکاران (۲۰۰۸) کارایی ناوگان شیلات صید میگو در شمال میانی پرتغال را با روش SFA برای ۱۹۹۵-۲۰۰۴ به دست آورده‌اند. قدرت موتور، طول دوره‌ی صید، طول کشتی، گنجایش کشتی بر حسب تن ناخالص و قدرت موتور متغیرهای مستقل و میزان صید متغیر وابسته است.

دین و همکاران (۲۰۰۷) کارایی فنی واحدهای پرورش میگو دلتای میکانگ ویتنام را با روش SFA محاسبه کردند. میزان تولید متغیر مستقل و جیره‌ی غذایی، کود شیمیایی، سوخت، نیروی کار، متغیر مجازی (نوع میگو در مزارع نیمه مترآکم و مترآکم) و سایر هزینه‌ها متغیرهای مستقل هستند.

بنابراین در مطالعات کارایی میگو از هر دو روش SFA و DEA محاسبه شده است. روش SFA برای جلوگیری از کمبود درجه‌ی آزادی به تعداد کافی واحد تصمیم‌گیرنده نیاز دارد و تعداد واحدهای مورد بررسی برای محاسبه‌ی کارایی در این پژوهش کمتر از ۳۰ بنگاه است. همچنین این روش نیازمند تعیین شکل تابع تولید است و هنگام محاسبه پارامترها احتمال اشتباه در تصریح مدل و نقض فروض کلاسیک وجود دارد. علاوه بر این ممکن است نوع تابع تولید از یک دوره به دوره دیگر تغییر کند. همچنین در روش DEA نیازی نیست متغیرهای واحدهای مختلف هنگام اندازه‌گیری کارایی، به واحدهای مشترکی مانند دلار باشند (ماهونی، ۲۰۰۸).

هدف از مطالعه حاضر ارزیابی واحدهای فعال پرورش میگو در منطقه‌ی گواتر شهرستان چابهار استان سیستان و بلوچستان است. در این راستا با توجه به شرایط بیان شده در بالا جهت ارزیابی کارایی روش DEA انتخاب شد.

مواد و روش‌ها

در سال ۸۸ تنها ۲۵ مزرعه فعال بودند(اداره کل شیلات استان، ۱۳۸۹). بنابراین جهت جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز سرشماری صورت گرفت. پرسشنامه‌های تکمیل شده مربوط به مزارع ۲۰ هکتاری ۳۰۰ در ۶۷۰ متری بوده که این واحدها با مساحت مفید نزدیک ۱۵ هکتار، از ۱۴ استخر ۱/۱ هکتاری و یا ۱۳ استخر ۱/۱ هکتاری و ۱ استخر نیم هکتاری تشکیل می‌شوند. همچنین مزارع بزرگ ۱۰۰ و ۲۰۰ هکتاری در دیگر فاز منطقه وجود دارند که در قالب مزارع ۱۴ و ۱۶ هکتاری مدیریت می‌شوند. جهت ارزیابی سودآوری، هزینه‌های متغیر به سه متغیر عمده هزینه مواد غذایی، هزینه لارو و سایر هزینه‌ها تقسیم شدند. سایر هزینه‌های متغیر در برگیرنده هزینه نیروی انسانی، کود، آهک، سوت، شخم و آماده‌سازی زمین در هر دوره پرورش است که با توجه به سهم ناچیز این هزینه‌ها از هزینه کل به صورت یک متغیر در نظر گرفته شدند. جهت ارزیابی کارایی فنی نیز از مدل تحلیل پوششی داده‌ها استفاده شد. همچنین با توجه به شرایط منطقه و مطالعات صورت گرفته مساحت مزرعه، تراکم پست لارو در هر هکتار، تعداد نیروی کار در هر دوره، میزان جیره مواد غذایی بر حسب کیلوگرم در هکتار و طول دوره پرورش متغیرهای ورودی و میزان میگوی برداشت شده در پایان هر دوره پرورش به عنوان متغیر خروجی در نظر گرفته شد. جهت محاسبه‌ی کارایی از مدل پایه با فرض بازده متغیر به مقیاس BCC^1 و سوپر کارایی^۲ استفاده شده است. استفاده از بازده متغیر نسبت به مقیاس موجب می‌شود با محاسبه کارایی فنی بر حسب مقادیر کارایی ناشی از مقیاس و کارایی ناشی از مدیریت تحلیل بسیار دقیقی ارائه گردد (امامی‌میبدی، ۱۳۷۹). مدل بنکرو همکاران (BCC) به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} \text{Min } & + [\sum_i^m S_i^- + \sum_r^s S_r^+] \\ \text{s.t. } & \sum_j^n y_{rj} - S_r^+ = y_{rp}, r = 1, 4, s \\ & \sum_j^n x_{ij} + S_i^- = X_i, i = 1, 4, m \\ & \sum_j^n S_i^- = 1 \\ & S_i^- \leq 0, j = 1, 4, n \\ & S_r^+ \leq 0, r = 1, 4, s, i = 1, 4, m \end{aligned} \quad (1)$$

1-Banker, Charnes, Cooper
2-Super Efficiency

متغیر S^- متغیر کمبود متناظر با نهادهای S^+ متغیر کمبود متناظر با محصول است. متغیر شامل اعداد ثابتی است که وزن‌های مجموعه مرجع را نشان می‌دهد. جهت محاسبه کارایی تکنیکی با توجه به بازده متغیر نسبت به مقیاس تنها لازم است محدودیت تحبد به معادله اضافه شود. این محدودیت را می‌توان به شکل زیر تعریف کرد (همان مأخذ):

$$\begin{aligned} \text{فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس } NI &= 1 \\ \text{فرض بازده غیر صعودی نسبت به مقیاس } NI &\leq 1 \\ \text{فرض بازده صعودی نسبت به مقیاس } NI &> 1 \end{aligned}$$

بنابر این می‌توان ماهیت نوع بازده به مقیاس را تعیین کرد. با مقایسه‌ی مقدار کارایی تکنیکی در دو حالت بازده ثابت و بازده غیر صعودی به مقیاس و در حقیقت با توجه به عدم کارایی مقیاس نوع بازده‌ی مشخص می‌گردد. اگر میزان کارایی در دو حالت بالا با یکدیگر برابر باشد بنگاه دارای بازده به مقیاس کاهنده و در غیر این صورت دارای بازده فزاینده نسبت به مقیاس است. بر اساس تعداد بنگاههای مورد بررسی (۲۵ واحد) و متغیرهای تحقیق داریم:

$$\begin{aligned} \text{Min}_i & \\ \text{S.t:} & \\ -Y_1 + (y_1 - 1 + y_2 - 2 + y_3 - 3 + y_4 + y_5 - 5) &\leq 0 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\leq 25 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\geq 0 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\leq 25 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\geq 0 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\leq 25 \\ x_{1,1} + x_{1,2} + \dots + x_{1,25} &\geq 0 \\ i = 1, 2, 4, 6 & \\ 0 \leq y_i \leq 25 & \\ NI &= 1 \end{aligned} \tag{۲}$$

که در آن میزان کارایی واحد متغیرهای $x_{1,i}$ تا $x_{6,i}$ به ترتیب مساحت مزرعه، تراکم پستلارو در هر هکتار، تعداد نیروی کار در هر دوره، میزان جیره مواد غذایی بر حسب کیلوگرم در هکتار و طول دوره پرورش برای واحد A_m هستند و Y_i میزان میگویی برداشت شده در پایان هر دوره پرورش است. این مدل با اضافه نمودن فرض $1^n = j$ به مدل سال ۱۹۷۸ فرض بازده متغیر به مقیاس را در نظر می‌گیرد. در تابع هدف برای رفع مشکل صفر بودن وزن‌ها از عدد غیر ارشمیدوسی استفاده شده است. به طوری که این عدد به عنوان یک کران پایین برای وزن‌های ورودی و خروجی مانع از صفر شدن آن‌ها می‌گردد. این رهیافت BCC نامیده می‌شود که از ابتدای نام این پژوهشگران گرفته شده است. مدل‌های CCR و BCC واحدهای تصمیم‌گیرنده را به واحدهای کارا و ناکارا تقسیم می‌کنند و می‌توانند رتبه‌بندی واحدهای ناکارا را انجام دهند. اما همه

واحدهای روی مرز، کارایی معادل یک دارند و بنابر این تمايز بین واحدهای کارا ممکن نیست. برای رتبه بندی واحدهای کارا اندرسون و پیترسون روش سوپرکارایی را با توجه به مدل BCC معرفی کردند (اندرسون و پیترسون، ۱۹۹۳). از مزیت این رهیافت مشخص شدن بهترین واحد کارا است. این مدل تخمین می‌زند که یک واحد کارا تا چه اندازه‌ای می‌تواند نهاده‌های (ستاده‌ها) خود را افزایش (کاهش) دهد و همچنان کارا بماند. در واقع این رهیافت همانند مدل DEA می‌باشد، با این تفاوت که واحد مورد ارزیابی از مجموعه مرجع مستثنی است. این شرایط به یک واحد تصمیم‌گیرنده اجازه می‌دهد تا بتواند فراتر از مرز کارایی قرار گیرد و به همین دلیل به آن سوپرکارایی گویند. از نقطه نظر ریاضی این بدان معنا است که z در مدل اولیه صفر شود(ولکر، ۲۰۰۲). به طوری که مقدار سوپرکارایی برای یک واحد کارا، می‌تواند ارزشی برابر یا بزرگ‌تر از یک داشته باشد. این در حالی است که میزان کارایی سایر واحدهای ناکارا همانند مدل قبلی است(سوکیم و چوکیم، ۲۰۰۷). شکل ۱ مدل سوپرکارایی با فرض ورودی-محور را توصیف می‌کند (لاول و روس، ۲۰۰۳). مرز کارا ۳ واحد A و B و C را به هم پیوند می‌دهد. اگر واحد B از مجموعه مرجع مستثنی شود، نتیجه‌ی آن تشکیل مرزی جدید است که دو واحد A و C را به هم متصل می‌کند و بنابراین کارایی واحد B بیشتر از یک خواهد شد($OB^* > OB$). این بر آن دلالت دارد که واحد B می‌تواند استفاده از نهاده‌های خود را افزایش دهد و همچنان کارا بماند(سوکیم و چوکیم، ۲۰۰۷).

مدل سوپرکارایی به شکل زیر فرمول بندی می‌شود:

$$\begin{aligned} \text{Min} \quad - & \sum_i^m S_i^- + \sum_r^s S_r^+ \\ \text{S.t} \quad & \sum_j^n y_{rj} - S_r^+ = y_{rp}, N=1, \dots, s \\ & \sum_j^n x_{ij} + S_i^- = X_{ip}, i=1, \dots, m \end{aligned} \quad (3)$$

$$\begin{aligned} \sum_j^n x_{ij} &= 1 \\ &\quad j=1, \dots, n \\ S_i^- &\geq 0, r=1, \dots, s \\ S_r^+ &\geq 0, i=1, \dots, m \end{aligned}$$

متغیر x_{ij} و y_{rj} به ترتیب ورودی آم و خروجی آم از واحد تصمیم‌گیرنده j آم هستند. متغیر S^- متغیر کمبود متناظر با نهاده‌ها و S^+ متغیر کمبود متناظر با محصول است. باز هم در تابع هدف برای رفع مشکل صفر بودن وزن‌ها از عدد غیر ارشمیدوسی استفاده شده به طوری که این عدد به عنوان یک کران پایین برای وزن‌های ورودی و خروجی مانع از صفر شدن آن‌ها می‌گردد.

نتایج و بحث

جدول ۱ ، آمار توصیفی مزارع میگو مرتبط با محاسبات سودآوری و کارایی در سال ۱۳۸۸ را نشان می دهد که در آن بیشینه، کمینه، میانگین و انحراف استانداردها ذکر شده است. در متغیر سطح زیرکشت، مساحت مفید مزارع لاحظ شده است. میانگین وزن میگو هنگام برداشت حدود ۱۵ گرم و میانگین سطح زیرکشت مزارع حدود ۱۵ هکتار در طول یک دوره به دست آمده است. میانگین جیره‌ی غذایی حدود ۳/۵ تن با میزان برداشت حدود ۲۵۰۰ کیلوگرم در هکتار است(برای مشاهده سایر آمار توصیفی به جدول ۱ مراجعه شود). در ادامه به نتایج حاصل از محاسبه سودآوری مزارع پرداخته می شود.

محاسبات برای تعیین سودآوری هر یک از مزارع منطقه‌ی گواتر در جدول ۲ بیان شده است. نتایج حاصل از این جدول نشان می دهد که ۲۵ واحد مورد بررسی سودآور بودند. اما با توجه به عدم دسترسی به هزینه‌های ثابت بسیاری از واحدهای در انجام محاسبات هزینه‌های ثابت و نرخ تنزیل در نظر گرفته نشد. بنابراین هر چند با توجه به این معیار، عملکرد مزارع مثبت ارزیابی می شود اما نمی توان به این نتایج اعتماد کرد. لذا جهت بررسی دقیق‌تر وضعیت مزارع میگو از معیار کارایی استفاده شد. در این راستا مدل تحلیل پوششی داده‌ها با فرض بازده متغیر به مقیاس به کار رفته است(فرض بازده ثابت به مقیاس همواره صادق نیست و واحدها به دلایل متفاوتی مانند اثرات رقابتی و محدودیت‌ها در مقیاس بهینه عمل نمی کنند).

نوع بازده به مقیاس در جدول ۳ خلاصه شده است. در جدول ۳ CRS، IRS، DRS به ترتیب نشان دهنده بازده ثابت، بازده فزاینده و بازده کاهنده نسبت به مقیاس است. جهت یافتن نوع بازده به مقیاس ابتدا مدل با فرض بازده کاهشی نسبت به مقیاس و سپس با فرض بازده متغیر به مقیاس اجرا شد. در نهایت با مقایسه‌ی مقادیر به دست آمده نوع بازده به مقیاس به دست آمد. نکته قابل توجه در رابطه با سطح میانگین کارایی فنی خالص (مدیریتی) آن است که تقریباً نیمی از واحدهای پرورش میگو در منطقه (۱۲ واحد از ۲۵ واحد تحت بررسی) به طور کامل مدیریت مناسبی در چگونگی نحوه استفاده از نهادهای اعمال می کنند که نشان دهنده مهارت بالای پرورش دهنگان در این امر است. اما تحلیل‌ها نشان می دهد ۲۰ واحد از ۲۵ واحد مورد بررسی به طور نسبی در بازده فزآینده به مقیاس عمل می کنند و تنها ۳ واحد در مقیاس بهینه قرار دارند. این بدان معنا است که افزایش در کارایی فنی می تواند به راحتی از طریق حذف بازده فزآینده نسبت به مقیاس صورت گیرد. همچنین می توان نتیجه گرفت که اختلاف در ناکارایی‌های فنی موجود بیشتر تحت تأثیر ناکارایی مقیاس قرار دارد. این نکته به لحاظ سیاست‌گذاری حاکی از آن است که افزایش وسعت واحدهای تحت بررسی راهکاری مناسب برای افزایش عملکرد و کاهش هزینه تولید

است. به عبارت دیگر، در شرایط حاضر با افزایش مقیاس مزارع، امکان افزایش عملکرد و سودآوری وجود دارد. بنگاههایی که در بازده فزاینده نسبت به مقیاس فعالیت می‌کنند می‌توانند به عنوان یک هدف بلندمدت با افزایش مقیاس واحد خود به تولید بهینه دست یابند. بنگاههایی که بازده کاهنده به مقیاس دارند نیز بایستی با کاهش مقیاس واحد خود تولیدشان را بهینه کنند. کارایی بنگاه ۴ و ۸ با فرض بازده متغیر به مقیاس کارایی ضعیف است (برای این که یک بنگاه کارا باشد هر دو فرض $S > 0$ و $S < 1$ لازم است. اما چون این بنگاهها روی مرز افقی یا عمودی واقع شده‌اند دارای Slack مثبت هستند). متغیر PE نشان دهنده کارایی فنی خالص و SE میزان کارایی مقیاس را نشان می‌دهد. ستون MPSS واحدهای را نشان می‌دهد که کارایی آن‌ها بیشتر از ۱۰۰٪ است. ستون ارجاع نشان دهنده تعداد ارجاع‌های هر یک از واحدهای روی مرز کارا است. به‌طور نمونه واحد شماره ۱۵، به چهارده واحدهای واحد و واحد شماره ۳ به دو واحد ارجاع گردیده‌اند. ستون آخر جدول معیاری برای واحدهای ناکارا است. به طور مثال واحد شماره ۱۷ جهت رسیدن به مرز کارایی و استفاده بهینه از نهادهای تولید خود به واحدهای شماره ۱۵ و ۲۲ ارجاع گردیده است که روی لایه مرزی قرار گرفته‌اند. برای تمامی بنگاهها کارایی در حالت بازده ثابت به مقیاس کمتر از حالت بازده متغیر به مقیاس است. این بدان علت است که شرط بازده ثابت نسبت به مقیاس فرض می‌کند که پرورش‌دهندگان در مقیاس بهینه تولید عمل می‌کنند و کارایی مقیاس آن‌ها را یک در نظر می‌گیرد. اما فرض بازده متغیر به مقیاس، کارایی را به دو عامل کارایی فنی خالص یا مدیریت و کارایی مقیاس تفکیک می‌نماید. نتایج حاصل از مدل سوپر کارایی نشان می‌دهد که اختلاف معناداری در سطوح کارایی مزارعی وجود دارد که خود در مدل پایه کارایی برابر و معادل یک داشتنند. به عبارت دیگر با توجه به نتایج این مدل کارایی بنگاههای کارا در بازه ۱ تا ۱,۷۴ قرار دارد. شکاف ناکارایی موجود تصریح می‌کند که پتانسیل قابل توجهی بیش از آن چه در مدل پایه تصور می‌شد، در راستای بهبود عملکرد مزارع وجود دارد. مزیت دیگر مدل سوپر کارایی این است که بر خلاف مدل BCC که تنها قابلیت رتبه‌بندی واحدهای ناکارا را داشت، قادر است رتبه‌بندی کاملی از مزارع موجود را فراهم کند که به نوعی می‌تواند در سیاست‌گذاری و انتخاب پرورش‌دهندگان نمونه کمک شایانی بنماید.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در سال مورد بررسی، هیچ‌یک از واحدهای پرورش می‌گو فعال منطقه با ضرر مواجه نبودند و لذا مشکلات موجود و غیر فعال شدن تعداد قابل توجهی از مزارع منطقه گواتر شهرستان چابهار در اثر حادثه طوفان گونو و تلفات ناشی از بیماری واگیردار و خطرناک لکه سفید می‌گو به وجود آمده در سالیان قبل است. بنابراین پیشنهاد می‌شود که به طور موازی علاوه بر ترویج برنامه‌هایی جهت

تشریف علاقهمندان به سرمایه‌گذاری در این بخش و تشویق سایر بهره‌بردارانی که در سال‌های اخیر غیرفعال شده‌اند، راهکارهایی جهت جلوگیری از این بیماری درنظر گرفته شود. از جمله این راهکارها می‌توان به استفاده از گونه‌های مقاوم‌تر نسبت به بیماری‌ها استفاده کرد. توجه به این نکته ضروری است که علت عدم فعالیت بهره‌بردارانی که مزارع آن‌ها زیرکشت نمی‌رود، تنها ریسک ناشی از طوفان و بیماری‌های سال‌های اخیر نیست، بلکه مشکلاتی است که در اثر این حوادث دامن‌گیر این مدیران شده است. از مهم‌ترین این مشکلات می‌توان به بدھی‌های این افراد به بانک‌ها اشاره کرد که به دلیل عدم پرداخت سرسیدهای وام‌های قبل نه تنها دیگر قادر نیستند وامی جهت ادامه فعالیت دریافت کنند، بلکه بانک‌ها عملیات اجرایی خود را علیه تولیدکننده‌هایی که به سیستم بانکی بدھکار هستند نیز آغاز کرده‌اند. از طرفی جریمه‌های این دیر باز پرداخت‌ها عاملی دیگر شده که انگیزه‌ی چندانی برای بازگشت به این فعالیت سودآور وجود نداشته باشد. با آن‌که مصوبه سال ۸۶ هیات دولت در رابطه با بخشودگی سود، جرایم و دیرکرد وام‌های گرفته شده از سوی پرورش‌دهندگان به تصویب رسید، اما هم‌چنان اجرایی نشده‌است. بنابراین پیشنهاد می‌شود تامین اعتبارات مورد نیاز صورت پذیرد.

نتایج مدل‌های کارایی نشان داد میانگین کارایی فنی با استفاده از مدل BCC، ۸۵٪ بوده است، در حالی که تنها ۲۵٪ از بنگاه‌های مورد بررسی کاملاً کارا بودند. همچنین رتبه‌بندی حاصل از مدل سوپرکارایی مشخص کرد که تفاوت بسیار معناداری بین کارایی واحدهای کارا وجود دارد. با توجه به مفهوم کارایی خالص فنی، ناکارایی بنگاه‌ها به مهارت‌های مدیریتی کسب و کار وابسته است که سازمان‌های دولتی مربوطه (سازمان شیلات و اداره کل تعاون استان) می‌توانند جهت افزایش تولید در راستای مدیریت بهینه داخلی، با استفاده از آموزش‌های منظم سازمان یافته و جلسات توجیهی زمینه‌های لازم بهبود کارایی را فراهم آورند. جدول ۶ میزان تغییر جهت رسیدن به مرز کارایی را به واحدهای تصمیم‌گیرنده ناکارا پیشنهاد می‌کند. با توجه به این‌که مدل مورد نظر با توجه به فرض نهاده گرا است، می‌توان گفت که واحدهای ناکارا می‌توانند میزان استفاده از نهاده‌های خود را بدون این‌که تغییری در میزان برداشت می‌گو حاصل گردد، کاهش دهنند. به عنوان نمونه واحد شماره یک از میزان نهاده‌های لارو و جیره غذایی به نحو بهینه استفاده نکرده است. این واحد می‌توانست با مدیریت بهتر کاربرد نهاده‌ها، میزان غذا را به میزان حدود ۲۰۰ کیلوگرم و لارو را به میزان ۳۵ هزار پست لارو کاهش دهد و همان میزان تولید را داشته باشد. غذا، لارو و نیروی کار از نهاده‌های عمدۀ در تولید می‌گو هستند. با کاهش مقدار این نهاده‌ها در فرآیند تولید می‌توان میزان تولید را از طریق به کارگیری روش‌های اصولی و کارشناسی افزایش داد. در صورت استفاده بیش از حد بهینه این عوامل تعديل در تخصیص نهاده‌ها برای انطباق با سطوح کارایی فنی و

کارایی اقتصادی ضروری است. انحصار در بازار این نهاده‌ها می‌تواند قیمت‌های تعیین شده را بر پرورش دهنده‌گان می‌گو تحمیل نماید. از این‌رو باید از شکل‌گیری هر گونه انحصار در عرضه نهاده‌های تولید جلوگیری به عمل آید. به‌طور کل ناکارایی بنگاه‌ها به عوامل داخلی مانند عدم انسجام و مهارت‌های کسب و کار مدیریتی وابسته است. همچنین پشتیبانی ضعیف دولت و آموزش ناکافی می‌تواند موجبات کاهش کارایی را فراهم آورد. بنابراین دولت می‌تواند با استفاده از آموزش‌های منظم سازمان یافته، زمینه‌های لازم برای بهبود کارایی فنی در مزارع پرورش می‌گو را فراهم آورد.

References:

1. Aghamohamadi M. 1999. Factors Affecting the Production Rate Per Unit Area in the Shrimp Farms in Khuzestan in 1998. M.S. thesis, Faculty of Economics and Social Sciences, Shahid Chamran University, Iran.
2. Aigner D, Lovell C.A.K, Schmidt P.1977. Formulation and Estimation of Stochastic Frontier Production Function Models. *Journal of Econometrics*, 6, pp21-37.
3. Alam M.F, Murshed J.K. 2008. Resource allocation efficiency of prawn-carp farmers of Bangladesh. *Aquaculture Economics & Management*, Volume 12, Issue 3, 188 ° 206.
4. Andersen P, Petersen N.C. 1993. A procedure for Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis, *Management Science*, 39, 1261-1264.
5. Ansari V, Salami H.A. 2007. Economies of Scale Shrimp Farming Industry in Iran. *Journal of Agricultural Economics*, Special issue on Sixth Conference of Iran's agricultural economy. 35-51.
6. Bagherzadeh A. 2007. The economic efficiency theory and its applications. Institute of Arad's book publishing. First Printing.
7. Banker R.D, Charnes A, Cooper W.W. 1984. Some Models for Estimating Technical and Scale Inefficiencies in Data Envelopment Analysis, *Management Science*, 30(9), 1078-1092.
8. Charnes A, Cooper W.W, Rhodes E. 1978. Measuring the Efficiency of Decision Making Units, *European Journal of Operational Research*, 2, 429-444.
9. Daneshvarameri Zh, Salami H. 2005. Productivity of Shrimp Farms, Case Study: Bushehr. *Journal of Agricultural Sciences* .11 (2):3-13.
10. Den D.T, Ancev T, Harris M. 2007. Technical Efficiency of Prawn Farms in the Mekong Delta, Vietnam. *Australian Agricultural and Resource Economics Society - Conference* (51st), February 13-16, Queenstown, New Zealand.
11. Emamimeybodi A. 2000. Principles of Efficiency and Productivity Measures (Scientific - Practical), Institute of Business Research. First Printing.
12. Farrel M.J. 1957. The Measurement of Productive Efficiency. *Journal of the royal statistical society* 120, 253-290.

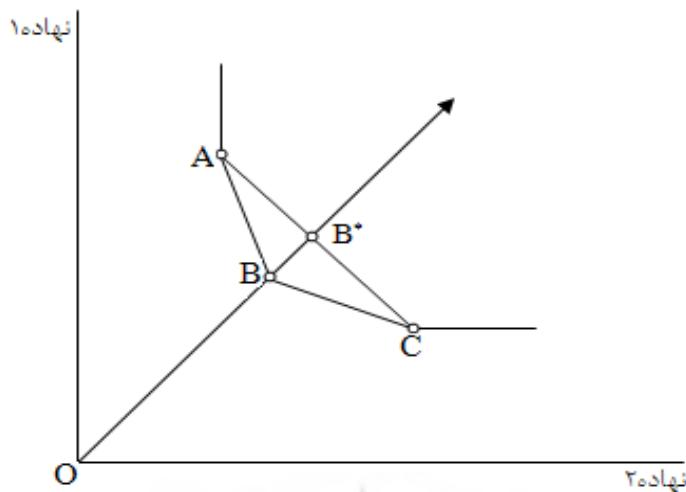
13. Fishery Organization of Sistan and Baluchestan Province. 2009. Aquatic husbandry office.
14. Hajiani P, Khalilian S, Abrishami H, Peykani Gh.R. 2005. Technical efficiency of shrimp fishing fleet in the Persian Gulf, Bushehr case. Journal of Agricultural and Development Economics. 13: 201-225.
15. Huy D. 2009. Technical Efficiency Analysis for Commercial Black Tiger Prawn (*Penaeus monodon*) Aquaculture Farms in Nha Trang City, Vietnam. M.S Thesis, Faculty of Fisheries and Aquaculture, Management and Economics, Norway & Nha Trang University, Vietnam.
16. Lopes R.J, Rosa A.S, Coelho L.A, Oliveira M, Gaspar M.B. 2008. Efficiency Analysis of the Portuguese Beam Trawl Fleet That Targets the Common Prawn *Palaemon serratus* (Pennant). CEFAGE-UE, Working Paper.
17. Lovell C.A.K, Rouse P.B. 2003. Equivalent Standard DEA Model to Provide Super Efficiency Scores. Journal of the Operation of Research Society, 54, 101-108.
18. Mahuni R. 2008. The Efficiency of a Fiscally Decentralized Government in the Provision of Social Services: The case of the Eastern Cape Provincial Government in South. M.S. Thesis, Faculty of management and commerce, University of Fort Hare South Africa.
19. Meeuen W.J, Broeck V.D. 1977. Efficiency Estimation from Cobb-Douglas Production Function with Composed Error, International Economic Review, 18, 435-444.
20. Salehi H. 2007. Economic Analysis of Indian White Shrimp in the Southern Provinces of Iran. Iranian Journal of Fisheries. 16 (2):103-116.
21. So S.H, Kim J.K, Cho G, Kim D.K. 2007. Efficiency Analysis and Ranking of Major Container Ports in Northeast Asia: An Application of Data Envelopment Analysis. International Review of Business Research Papers. Vol.3 No.2, Pp. 486-503.
22. Taheri Sh. 2008. Productivity and Efficiency Analysis of the Data (A Comprehensive Productivity Management). Hestan publication. Eighth printing.
23. Tung P .2010. Technical efficiency of improved extensive shrimp farming in Ca Mau province, Vietnam. M.S. Thesis in Fisheries

and Aquaculture Management and Economics, University of Tromsø.

24. Volker M. 2002. Optimization of scale models. Ph.D. thesis, University of Wisconsin-Madison.
25. Zanganeh Soroush M. 2004. Comparative advantage of producing shrimp province (city of Chabahar). M.S. thesis, Faculty of Agricultural Economics, Islamic Azad University.

پیوست ها:

شکل ۱- اندازه گیری سوپر کارایی واحد

جدول ۱- اطلاعات آماری متغیرهای پژوهش در سال ۱۳۸۸

متغیرها	انحراف استاندارد	میانگین	بیشینه	کمینه
مساحت(هکتار)	۲	۱۵/۵	۱۷/۶	۸/۸
میانگین وزن میگو(گرم)	۱/۴۷	۱۵/۲	۲۰	۱۴
دوره پرورش(روز)	۸	۱۲۷	۱۴۵	۱۰۴
بازماندگی	۰/۰۸	۰/۷۷	۰/۸۹	۰/۶۳
برداشت (هکتار)	۳۸۰	۲۴۳۰	۳۱۵۰	۱۸۹۰
قیمت محصول (کیلوگرم)	۳۳۵	۳۸۰۰	۴۵۰۰	۲۹۰۰
تراکم لارو در هزار (هکتار)	۲۹	۲۱۰	۲۵۰	۱۲۰
نیروی انسانی هر مزرعه(نفر دوره)	۱/۲	۸	۱۲	۶
ضریب تبدیل غذایی	۰/۱۰۶۱	۱/۴۴	۱/۸۱	۹
چیزه غذایی (تن در هکتار)	۰/۵۱۴۹	۳/۴۸	۴/۴۳	۲/۶۷
برداشت (تن در هکتار)	۰/۵۵۴۹	۲/۵۵	۳/۸۴	۱/۸۹
برداشت هر مزرعه (تن)	۶/۴۵	۳۷/۳۶	۴۸/۵۱	۱۸/۷۴

مأخذ: یافته های پژوهش

جدول ۲ - هزینه و درآمد مزارع فعال گواتر در سال ۱۳۸۸

TGM	TVC	C ₃	TR	TY _{ton}	GM _{ha}	Y _{t.ha}	TC ₂	C _{2 ha}	C ₁	P1 _{ha}	X1 _{t.ha}	DMUs
۲۳/۹	۱۱۹/۷۹	۱۳/۷۰	۱۴۳/۶۹	۴۸/۷	۹/۶۸	۳/۲۸	۲۳/۶۵	۱/۵۹	۸۲/۴۳	۵/۵۵	۴/۲۷	شماره ۱
۱۵/۹	۹۹/۹۹	۱۳/۹۰	۱۱۵/۸۵	۳۹/۳	۷/۵۲	۲/۵۵	۱۸/۰۲	۱/۱۷	۶۸/۰۷	۴/۴۲	۳/۴۰	شماره ۲
۸۸/۶	۶۶/۷۹	۱۳/۸۵	۱۵۵/۳۶	۲۹/۹	۱۰/۰۹	۱/۹۴	۱۱/۰۱	۰/۷۲	۴۱/۹۳	۲/۷۷	۳/۸۹	شماره ۳
۵۲/۳	۹۱/۵۴	۹/۱۲	۱۴۳/۸۱	۳۱/۳	۹/۳۴	۲/۰۳	۱۷/۵۶	۱/۱۴	۶۴/۸۶	۴/۲۱	۳/۲۴	شماره ۴
۶۴/۹	۱۲۱/۴۴	۱۵/۷۸	۱۸۶/۳۱	۴۰/۵	۱۲/۱۰	۲/۶۳	۲۲/۱۸	۱/۴۴	۸۳/۴۸	۵/۴۲	۴/۱۷	شماره ۵
۲۳	۶۱/۹۳	۲۳/۵۲	۸۴/۸۷	۲۰/۲	۷/۰۱	۱/۶۷	۹/۴۴	۰/۷۸	۲۸/۹۷	۲/۳۹	۳/۴۲	شماره ۶
۱۹/۸	۱۱۱/۲۶	۱۴/۴۴	۱۳۱/۰۸	۳۴/۵	۷/۴۵	۱/۹۶	۱۶/۶۳	۰/۹۵	۸۰/۱۹	۴/۵۶	۲/۶۸	شماره ۷
۳۹/۳	۱۰۱/۴۷	۱۲/۴۵	۱۴۰/۸۰	۳۵/۲	۸/۰۰	۲/۰۰	۱۲/۶۷	۰/۷۲	۷۶/۳۵	۴/۳۴	۲/۴۱	شماره ۸
۵۵	۱۲۸/۳۵	۱۳/۷۳	۱۸۳/۳۲	۴۳/۶	۱۰/۴۲	۲/۴۸	۱۷/۶۰	۱/۰۰	۹۷/۰۲	۵/۵۱	۳/۱۵	شماره ۹
۱۸/۰	۱۱۸/۱۸	۱۹/۳۴	۱۳۶/۲۲	۳۰/۳	۷/۷۴	۱/۷۲	۱۰/۵۶	۰/۶۰	۸۸/۲۸	۵/۰۲	۳/۰۴	شماره ۱۰
۲۶/۳	۱۰۴/۰۸	۱۱/۸۱	۱۳۰/۴۲	۳۴/۳	۷/۴۱	۱/۹۵	۱۷/۴۲	۰/۹۹	۷۴/۸۴	۴/۲۵	۲/۴۳	شماره ۱۱
۲۶/۳	۱۱۰/۷۶	۱۱/۳۷	۱۳۷/۱۰	۳۶/۱	۷/۷۹	۲/۰۵	۲۱/۳۰	۱/۲۱	۷۸/۰۹	۴/۴۴	۲/۶۱	شماره ۱۲
۴۲/۵	۱۰۴/۳۵	۱۴/۱۱	۱۴۶/۸۹	۳۷/۷	۸/۳۵	۲/۱۴	۱۵/۰۵	۰/۸۶	۷۵/۱۹	۴/۲۷	۲/۶۷	شماره ۱۳
۵۷/۱	۱۱۳/۹۷	۱۴/۵۷	۱۷۱/۰۷	۴۲/۸	۹/۷۲	۲/۴۳	۱۸/۸۸	۱/۰۷	۸۰/۰۲	۴/۵۸	۳/۰۵	شماره ۱۴
۷/۷۶	۵۲/۷۵	۷/۲۷	۶۰/۰۱	۱۶/۸	۶/۸۸	۱/۹۱	۸/۲۳	۰/۹۴	۳۷/۲۵	۴/۲۳	۲/۴۹	شماره ۱۵
۱۱۶	۱۲۸/۲۹	۱۵/۲۵	۲۴۴/۶۱	۵۵/۶	۱۵/۸۸	۳/۶۱	۱۱/۸۶	۰/۷۷	۱۰۱/۰۹	۶/۵۷	۴/۳۸	شماره ۱۶
۱۰۵	۱۴۱/۲۴	۲۱/۹۶	۲۴۶/۷۱	۵۴/۹	۱۶/۰۲	۳/۵۶	۱۱/۸۶	۰/۷۷	۱۰۷/۰۴	۶/۹۸	۴/۶۵	شماره ۱۷
۷۸	۱۲۸/۶۵	۱۵/۴۶	۲۰۶/۶۷	۴۷	۱۳/۴۲	۳/۰۵	۱۱/۳۲	۰/۷۴	۱۰۱/۰۹	۶/۶۲	۴/۴۱	شماره ۱۸
۷۵/۵	۱۱۰/۱۴	۱۳/۲۴	۱۸۵/۶۳	۴۵/۳	۱۲/۰۵	۲/۹۴	۱۲/۹۴	۰/۸۴	۸۳/۹۶	۵/۴۵	۳/۷۶	شماره ۱۹
۷۴/۸	۱۳۱/۶۸	۲۳/۴۱	۲۰۶/۴۷	۵۰/۴	۱۳/۴۱	۳/۲۷	۱۳/۵۵	۰/۸۸	۹۴/۷۱	۶/۱۵	۴/۱۰	شماره ۲۰
۹۱/۲	۱۲۳/۵۰	۲۱/۱۲	۲۱۴/۷۴	۵۱/۱	۱۳/۹۴	۳/۳۲	۱۳/۵۵	۰/۸۸	۸۸/۸۳	۵/۷۷	۴/۱۲	شماره ۲۱
۸۴/۱	۱۱۳/۲۱	۱۹/۱۱	۱۹۷/۲۷	۴۷	۱۲/۸۱	۳/۰۵	۱۳/۸۶	۰/۹۰	۸۰/۰۲	۵/۲۱	۳/۸۶	شماره ۲۲
۱۲۰	۱۰۵/۰۵	۱۱/۶۷	۲۲۵/۰۹	۵۳/۶	۱۴/۶۲	۳/۴۸	۱۳/۵۵	۰/۸۸	۷۹/۸۳	۵/۱۸	۴/۳۲	شماره ۲۳
۸۹	۹۹/۵۱	۱۳/۸۸	۱۸۸/۵۰	۴۷/۱	۱۲/۲۴	۳/۰۶	۱۱/۳۲	۰/۷۴	۷۴/۳۱	۴/۸۳	۳/۸۶	شماره ۲۴
۹۷/۱	۹۱/۰۸	۱۱/۹۶	۱۸۸/۱۶	۴۶	۱۲/۲۲	۲/۹۸	۱۱/۸۶	۰/۷۷	۶۷/۲۷	۴/۳۷	۳/۶۴	شماره ۲۵
۵۹/۷	۱۰۷/۱۶	۱۵/۰۴	۱۶۶/۸۵	۴۰/۸	۱۰/۶۴	۲/۶۰	۱۴/۶۳	۰/۹۳	۷۷/۴۸	۴/۹۲	۳/۵۲	میانگین
۲۳/۵	۲۱/۲۶	۴/۱۱	۴۵/۳۷	۹/۹۶	۲/۸۵	۰/۶۲	۳/۹۷	۰/۲۳	۱۸/۶۸	۱/۰۶	۰/۶۹	S.D*

*انحراف میانگین

مأخذ: یافته‌های پژوهش

درآمد میلیون در هکتار: GM_{ha}	واحد تصمیم گیرنده: DMUs
برداشت کل (تن): TY_{ton}	جیره غذایی تن در هکتار: $X1_{t,ha}$
درآمد کل (میلیون): TR	هزینه غذا میلیون در هکتار: $P1_{ha}$
سایر هزینه (میلیون): $C3$	کل هزینه غذا (میلیون): $C1$
کل هزینه متغیر (میلیون): TVC	هزینه لارو میلیون در هکتار: $C2_{ha}$
درآمد ناخالص (میلیون): TGM	هزینه لارو هر مرز عه (میلیون): $TC2$

جدول ۳ - میزان کارایی فنی و نوع بازده نسبت به مقیاس بنگاههای مورد بررسی

نوع مقیاس	VRS بازده متغیر	DRS بازده کاهاشی	نوع مقیاس	VRS بازده متغیر	DRS بازده کاهاشی	
IRS	۹۵٪	۸۲٪	۱۴ شماره	IRS	۹۹٪	۹۳٪ شماره ۱
IRS	۱۰۰٪	۸۹٪	۱۵ شماره		۸۸٪	۷۷٪ شماره ۲
DRS	۹۸٪	۹۸٪	۱۶ شماره	CRS	۱۰۰٪	۱۰۰٪ شماره ۳
DRS	۹۴٪	۹۴٪	۱۷ شماره	IRS	۱۰۰٪ ^x	۷۲٪ شماره ۴
IRS	۹۴٪	۸۴٪	۱۸ شماره	IRS	۹۲٪	۷۵٪ شماره ۵
IRS	۱۰۰٪	۹۰٪	۱۹ شماره	IRS	۱۰۰٪	۵۸٪ شماره ۶
IRS	۱۰۰٪	۹۸٪	۲۰ شماره	IRS	۹۱٪	۷۵٪ شماره ۷
IRS	۹۹٪	۹۵٪	۲۱ شماره	IRS	۱۰۰٪ ^x	۸۵٪ شماره ۸
CRS	۱۰۰٪	۱۰۰٪	۲۲ شماره	IRS	۹۳٪	۸۱٪ شماره ۹
CRS	۱۰۰٪	۱۰۰٪	۲۳ شماره	IRS	۱۰۰٪	۶۰٪ شماره ۱۰
IRS	۹۸٪	۸۸٪	۲۴ شماره	IRS	۱۰۰٪	۸۲٪ شماره ۱۱
IRS	۹۹٪	۸۹٪	۲۵ شماره	IRS	۹۶٪	۸۰٪ شماره ۱۲
-	۸۹٪	۸۵٪	میانگین	IRS	۱۰۰٪	۸۲٪ شماره ۱۳

*کارایی ضعیف

مأخذ: یافته‌های پژوهش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

ارزیابی سودآوری و کارایی واحدهای پرورش میگو...

جدول ۴- میزان کارایی فنی و کارایی مقیاس با توجه به بازده متغیر نسبت به مقیاس در حالت نهاده گرا

Peers ترکیب مرجع	MPSS مرجع	تکرار	SE کارایی مقیاس	PE کارایی فنی خالص	DMUs واحد تصمیم
شماره ۱۵۵، شماره ۲۰۵، شماره ۲۲۵، شماره ۲۳۵		۰	۹۴/۱٪	۹۹/۶٪	شماره ۱
شماره ۳، شماره ۸، شماره ۱۰، شماره ۱۵۵، شماره ۲۲۵		۰	۸۷٪	۸۸/۸٪	شماره ۲
شماره ۳	✓	۲	۱۰۰٪	۱۰۰٪	شماره ۳
شماره ۴، شماره ۲۳۵		۰	۷۲/۳٪	۱۰۰٪ ✗	شماره ۴
شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۲۰، شماره ۲۳۵		۰	۸۱/۱٪	۹۲/۷٪	شماره ۵
شماره ۶	✓	۱	۵۸/۴٪	۱۰۰٪	شماره ۶
شماره ۸، شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۱۹		۰	۸۲/۵٪	۹۱/۳٪	شماره ۷
شماره ۸	✓	۷	۸۵/۴٪	۱۰۰٪ ✗	شماره ۸
شماره ۸، شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۱۹، شماره ۲۲۵		۰	۸۶/۸٪	۹۳/۴٪	شماره ۹
شماره ۱۰	✓	۲	۶۰/۲٪	۱۰۰٪	شماره ۱۰
شماره ۱۱	✓	۹	۸۲/۶٪	۱۰۰٪	شماره ۱۱
شماره ۸، شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۱۹، شماره ۲۲۵		۰	۸۳/۴٪	۹۶/۹٪	شماره ۱۲
شماره ۱۳	✓	۲	۸۲/۵٪	۱۰۰٪	شماره ۱۳
شماره ۸، شماره ۱۱، شماره ۱۳، شماره ۱۹، شماره ۲۲۵		۰	۸۵/۸٪	۹۵/۶٪	شماره ۱۴
شماره ۱۵	✓	۱۴	۸۹/۵٪	۱۰۰٪	شماره ۱۵
شماره ۱۵، شماره ۲۲۵، شماره ۲۳۵		۰	۹۹/۸٪	۹۸/۳٪	شماره ۱۶
شماره ۲۲۵، شماره ۲۳۵		۰	۹۹/۳٪	۹۵/۶٪	شماره ۱۷
شماره ۸، شماره ۱۵۵، شماره ۱۹۵، شماره ۲۲۵		۰	۸۹/۶٪	۹۴/۲٪	شماره ۱۸
شماره ۱۹	✓	۷	۹۰/۱٪	۱۰۰٪	شماره ۱۹
شماره ۲۰	✓	۶	۹۸/۱٪	۱۰۰٪	شماره ۲۰
شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۲۰، شماره ۲۲۵، شماره ۲۳۵		۰	۹۶/۶٪	۹۹٪	شماره ۲۱
شماره ۲۲	✓	۱۲	۱۰۰٪	۱۰۰٪	شماره ۲۲
شماره ۲۳	✓	۸	۱۰۰٪	۱۰۰٪	شماره ۲۳
شماره ۱۱، شماره ۱۵۵، شماره ۱۹۵، شماره ۲۰، شماره ۲۲۵		۰	۹۰/۱٪	۹۸/۱٪	شماره ۲۴
شماره ۲۳		۰	۸۹/۹٪	۹۹/۴٪	شماره ۲۵

*کارایی ضعیف (Weak Efficient)

ماخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۵- میزان سوپرکارایی با فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس

رتبه	سوپرکارایی با فرض VRS	شماره واحد	رتبه	سوپرکارایی با فرض VRS	شماره واحد
۱۷	۹۵/۶٪	شماره ۱۴	۱۲	۹۹/۶٪	شماره ۱
۲	۱۵۹/۲٪	شماره ۱۵	۲۵	۸۸/۸٪	شماره ۲
۱۴	۹۸/۳٪	شماره ۱۶	۱	۱۷۴/۳٪	شماره ۳
۱۷	۹۵/۶٪	شماره ۱۷	۱۱	۱۰۰/۰٪	شماره ۴
۱۹	۹۴/۲٪	شماره ۱۸	۲۱	۹۲/۷٪	شماره ۵
۹	۱۰۰/۸٪	شماره ۱۹	۵	۱۰۸/۷٪	شماره ۶
۸	۱۰۲/۷٪	شماره ۲۰	۲۴	۹۱/۳٪	شماره ۷
۱۳	۹۹/۰٪	شماره ۲۱	۶	۱۰۶/۳٪	شماره ۸
۲۳	۹۲/۱٪	شماره ۲۲	۲۰	۹۳/۴٪	شماره ۹
۱۵	۹۶/۹٪	شماره ۲۳	۳	۱۱۴/۱٪	شماره ۱۰
۲۱	۹۲/۷٪	شماره ۲۴	۴	۱۱۱/۱٪	شماره ۱۱
۷	۱۰۶/۲٪	شماره ۲۵	۱۵	۹۶/۹٪	شماره ۱۲
			۱۰	۱۰۰/۳٪	شماره ۱۳

مأخذ: یافته‌های پژوهش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

ارزیابی سودآوری و کارایی واحدهای پرورش میگو ...

جدول ۶- میزان کاهش هر یک از نهاده ها با فرض ثابت بودن میزان برداشت

ردیف	میزان برداشت	تراکم در هزار تکه	کارگر	جیره غذایی	مساحت	تراکم در هزار تکه	کارگر	جیره غذایی	مساحت	تراکم در هزار تکه	کارگر
۱	۱۴/۸۵ به ۱۴/۷	۲۴۵ به ۲۱۰	۷ به ۷	۴/۲۷ به ۴/۰۸	۱۷/۶ به ۱۶/۸	۱۹۵ به ۱۸۶	۸ به ۷	۲/۰۵ به ۲/۹۲	۱۴ به ۱۸	۸ به ۷	۸ به ۷
۲	۱۵/۴ به ۱۳/۶	۱۸۰ به ۱۵۹	۸ به ۷	۳/۰۱ به ۳/۰۱۸	۸/۸ به ۸/۸	۱۷۰ به ۱۷۰	۵ به ۵	۲/۴۹ به ۲/۴۹	۵ به ۵	۵ به ۵	۵ به ۵
۳	۱۵/۴ به ۱۵/۴	۱۱۰ به ۱۱۰	۷ به ۷	۳/۸۹ به ۳/۸۹	۱۵/۴ به ۱۵/۱	۲۲۰ به ۲۰۳	۸ به ۸	۴/۳۸ به ۳/۹۱۷	۸ به ۸	۸ به ۸	۸ به ۸
۴	۱۵/۴ به ۹/۳	۱۹۰ به ۱۷۴	۵ به ۵	۳/۲۴ به ۲/۶۳	۱۵/۴ به ۱۴/۷	۲۲۰ به ۱۹۶	۱۰ به ۸	۴/۶۵ به ۳/۷۷	۱۰ به ۸	۱۰ به ۸	۱۰ به ۸
۵	۱۵/۴ به ۱۴/۲	۲۴۰ به ۲۰۶	۷ به ۶	۴/۱۷ به ۳/۳۰	۱۵/۴ به ۱۴/۴	۲۱۰ به ۱۹۷	۷ به ۶	۴/۴۱ به ۳/۵۹	۷ به ۶	۷ به ۶	۷ به ۶
۶	۱۲/۱ به ۱۲/۱	۱۲۰ به ۱۲۰	۱۲ به ۱۲	۳/۲۲ به ۳/۴۲	۱۵/۴ به ۱۵/۴	۲۱۰ به ۲۱۰	۹ به ۶	۳/۷۶ به ۳/۷۶	۹ به ۶	۹ به ۶	۹ به ۶
۷	۱۷/۶ به ۱۵/۵	۲۱۰ به ۱۹۱	۸ به ۷	۲/۶۸ به ۲/۴۵	۱۵/۴ به ۱۵/۴	۲۲۰ به ۲۲۰	۱۲ به ۱۲	۴/۱ به ۴/۱	۱۲ به ۱۲	۱۲ به ۱۲	۱۲ به ۱۲
۸	۱۷/۶ به ۱۷/۶	۱۶۰ به ۱۶۰	۸ به ۸	۲/۴۱ به ۲/۴۱	۱۵/۴ به ۱۵/۲	۲۲۰ به ۲۱۶	۱۰ به ۱۰	۴/۱۲ به ۴/۰۸	۱۰ به ۱۰	۱۰ به ۱۰	۱۰ به ۱۰
۹	۱۷/۶ به ۱۵/۸	۲۰۰ به ۱۸۶	۸ به ۷	۳/۱۵ به ۲/۹۴	۱۵/۴ به ۱۵/۴	۲۰۰ به ۲۰۰	۹ به ۹	۳/۸۶ به ۳/۸۶	۹ به ۹	۹ به ۹	۹ به ۹
۱۰	۱۷/۶ به ۱۷/۶	۱۲۰ به ۱۲۰	۹ به ۹	۳/۰۴ به ۳/۰۴	۱۵/۴ به ۱۵/۴	۲۲۰ به ۲۲۰	۵ به ۵	۴/۳۲ به ۴/۳۲	۵ به ۵	۵ به ۵	۵ به ۵
۱۱	۱۷/۶ به ۱۷/۶	۲۲۰ به ۲۲۰	۸ به ۸	۲/۴۳ به ۲/۴۳	۱۵/۴ به ۱۵/۱	۲۱۰ به ۲۰۶	۸ به ۸	۳/۸۶ به ۳/۶۰	۸ به ۸	۸ به ۸	۸ به ۸
۱۲	۱۷/۶ به ۱۶/۷	۲۲۰ به ۲۱۳	۸ به ۸	۲/۶۱ به ۲/۵۳	۱۵/۴ به ۱۵/۳	۲۲۰ به ۲۱۳	۸ به ۸	۳/۶۴ به ۳/۶۲	۸ به ۸	۸ به ۸	۸ به ۸
۱۳	۱۷/۶ به ۱۷/۶	۱۹۰ به ۱۹۰	۸ به ۸	۲/۶۷ به ۲/۶۷	۱۷/۶ به ۱۷/۶	۱۷/۶ به ۱۷/۶					

مأخذ: یافته های پژوهش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی